

foretaget på det tidspunkt, hvor forrentningen af reguleringsbeløbet skal begynde ifølge lovteksten.

Det er i ovenstående eksempel ikke rimeligt, at forrentning af et eventuelt krav på restskat eller yderligere tilbagebetaling skal starte på et tidspunkt, hvor den første skatteansættelse i sagen endnu ikke er foretaget. Forrentning bør i stedet påbegyndes i tilknytning til, at SKAT foretager den første skatteansættelse af boet.

Det foreslås derfor, at der indsættes et regelsæt i dødsboskattelovens § 89, stk. 8-10, som regulerer forrentningen i tilfælde, hvor en skatteansættelse af et dødsbo eller en mellempperiode efterfølgende ændres. Reglerne er parallelle med kildeskattelovens § 62 A for så vidt angår situationer, der udløser forrentning, og rentesatsen. Forrentningen starter imidlertid ikke som efter kildeskattelovens § 62 A den 1. oktober i året efter indkomståret, men derimod fra den 1. i den anden kalendermåned regnet fra den første skatteberegning. Forrentningen ophører på udskrivningsdatoen for den ændrede skatteberegning.

Dødsboskattelovens § 18 indeholder særregler om den særlige situation, hvor man fra starten har antaget, at et dødsbo var skattefritaget, men status i boopgørelsen er, at boet alligevel ikke er skattefritaget. Hvis der i den situation er lavet en skatteansættelse af mellempperioden, skal denne ophæves, og der skal i stedet gennemføres en skatteansættelse af dødsboet. Indbetalte beløb vedrørende mellempperioden godskrives dødsboet.

Der er efter gældende ret ingen særregler om forrentning af reguleringsbeløb, der fremkommer som konsekvens af denne ændring af boets skattemæssige status. Det findes ikke i denne situation rimeligt at pålægge hverken dødsboet eller SKAT en forpligtelse til at forrente reguleringsbeløbet. Det foreslås derfor, at der indsættes en særregel som stk. 11 i dødsboskattelovens § 89, hvorefter der ikke skal ske forrentning i den situation, der beskrives i § 18.

Til nr. 72

Det foreslås, at definitionsbestemmelsen i dødsboskatteloven, § 96, udvides med et stykke, der definerer en afdød persons efterladte samlever. Definitionen består i en henvisning til arvelovens §§ 87-89 om efterladte samlever, som indeholder en række kriterier, som skal være opfyldt, for at samlever kan arve hinanden efter et udvidet samlevertestamente. For en udtømmende beskrivelse af, hvilke samlivsforhold der er omfattet af bestemmelsen, henvises til bemærkningerne til arvelovsforslaget, lovforslag L 100, Folketingsåret 2006-7, afsnit 15 i de almindelige bemærkninger samt specielle bemærkninger til de tre paragraffer.

Arvelovens kriterier handler hovedsagelig, men ikke udelukkende om karakteren af det forudgående samliv mellem parterne. For at kunne arve hinanden efter et udvidet samlivstestamente skal parterne således for det første leve sammen på fælles bopæl ved dødsfaldet. Samlivet anses dog ikke for ophørt, hvis den fælles bopæl er ophørt, fordi en af parterne er blevet institutionsanbragt eller er flyttet i ældrebolig.

For det andet skal parterne *enten* have levet sammen i et ægteskabslignende forhold i 2 år forud for dødsfaldet eller 2 år forud for det tidspunkt, hvor en af parterne flyttede på institution eller i ældrebolig, *eller* have, vente eller have haft fælles barn. I så fald er der ikke noget krav om, at samlivet skal have bestået i 2 år eller været ægteskabslignende.

Det foreslås, at disse kriterier også skal indgå i definitionen af de samlever, der – i begrænset omfang – skal være begunstiget efter ægtefællereglerne i dødsboskatteloven. Derimod foreslås definitionsbestemmelsen formuleret sådan, at arvelovens krav til selve testamentet ikke gælder. For at samleveren i det hele taget kan blive arving, kræves et testamente; dette ændrer dødsboskatteloven ikke ved. Men det testamente, der foreligger, behøver ikke at opfylde arvelovens krav til udvidet samlevertestamente, blot betingelserne for at arve i henhold til et sådant er opfyldt.

Om baggrunden for forslaget om at medtage de pågældende samlever i dødsboskatteloven henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.

Til § 2

Til nr. 1

Dødsboskiftelovens § 32 omhandler boopgørelsen i boer, der skiftes privat af arvingerne. Bestemmelsen foreskriver, at boopgørelsen inden 3 måneder efter den valgte skæringsdag skal sendes i et underskrevet eksemplar til SKAT og et underskrevet eksemplar til skifteretten.

Det foreslås, at dette ændres, således det foreskrives, at begge eksemplarer fremover skal indsendes til skifteretten, som videresender det ene eksemplar til SKAT.

Om baggrunden for forslaget henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.16.3.

Til nr. 2 og 3

Dødsboskiftelovens § 80 omhandler beregningen af bo- og tillægsboafgift efter reglerne i boafgiftsloven. Efter bestemmelsens stk. 2, 2. pkt., skal SKAT underrettes om afgiftsgrundlaget og afgiftsberegningen i